

William Eduard O'Donnell –roepnaam Bill- wordt geboren op 11 juli 1912 in Montreal, Quebec.

Hij is de zoon van William Edward O'Donnell en Mary Frances O'Donnell, geboren Murray. Bill's vader is gestorven in 1938. Bill heeft één zuster.

De familie bezoekt de Church of England en er wordt zowel Frans als Engels gesproken.

Bill meldt zich aan in Montreal voor actieve dienst in het Canadese leger op 13 oktober 1942. Helemaal nieuw is het militaire leven voor hem niet. Hij heeft dan al geruime tijd als reservist gediend bij het Royal Canadian Army Service Corps (R.C.A.S.C.) en had daar de rang van 2^e-luitenant.

Het RCASC was in de jaren veertig de belangrijkste logistieke en transportdienst van het Canadese leger en speelde een cruciale rol tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het korps was verantwoordelijk voor de opslag, het transport en de distributie van alle essentiële voorraden – waaronder rantsoenen, munitie en brandstof vanuit depots in het achterland rechtstreeks naar de gevechtstroepen aan het front.

Bill is op 9 augustus 1939 getrouwd met Mary Edna MacCallum.

Bij de inschrijving geeft hij op dat hij 'verkoper' is. Hun dochter Myrl is dan twee maanden oud.

Hoewel hij actief was als reservist moet Bill toch langs de keuringsartsen. Vastgelegd wordt dat hij 1,67 m groot is, 65 kg weegt en bruin haar en bruine ogen heeft. Een oude breuk in het rechterdijbeen wordt wel genoteerd, Bill geeft aan dat hij daarvan geen last meer heeft. Als fysiek kenmerk, voor eventuele identificatie, wordt genoteerd dat hij 'hamertenen' heeft.

Bill's fulltime militaire leven begint in het districtsdepot in Montreal. Gezien zijn ervaring als reservist wordt Bill dan geplaatst bij verschillende 'supply depots' waar diverse goederen zijn opgeslagen, onder andere: Altwater, Quebec en Sherbrooke, Quebec. Eind '42 krijgt hij het toezicht op de magazijnen in Victoriaville, Quebec.

De volgende verplaatsing voor Bill is in maart '43; hij wordt dan geplaatst in Brockville, Ontario, in het trainingscentrum voor officieren.

Zodra hij zich daar gekwalificeerd heeft als 2^e-luitenant komt de volgende stap. Eind juli '43 meldt hij zich in Camp Borden, Ontario bij het trainingscentrum voor de pantserenheden.

Eind '43 vertrekt Bill naar Long Branch, Ontario waar de trainingfaciliteit voor 'kleine wapens' is. Hij wordt daar toegevoegd aan de Sectie S3, de Sectie die verantwoordelijk is voor training en opleiding bij een eenheid. Daarna gaat Bill weer terug naar Camp Borden.

Midden april '44 wordt hij opgenomen in het militaire hospitaal in Montreal. De reden hiervoor is niet in zijn dossier te vinden. Pas eind mei wordt hij daar ontslagen.

Daarna volgen voor Bill maanden met korte cursussen op technisch gebied, o.a. bij de genie en bij een bedrijf van General Motors in Oshawa, daarna wordt hij instructeur bij een afdeling van de luchtmacht belast met verdediging van het Canadese luchtruim.

Opmerkelijk is dat Bill eind november '44 op de lijst staat van personeel dat de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) zal maken.

Op 24 november '44 gaat hij aan boord van een troepenschip dat hem naar het VK brengt, daar zet hij op 5 december voet aan wal. Hij blijft ingedeeld bij een aanvullingseenheid in het VK voor hij de oversteek maakt naar het vaste land van West-Europa. Op 31 maart komt hij in Antwerpen aan.

Dan volgt een nogal opmerkelijke plaatsing voor iemand met zijn ervaring en weinig infanterie training: hij wordt per 11 april '45 pelotonscommandant bij de D-compagnie van het Algonquin Regiment.

In het dossier van Bill staat daarna nog maar één notitie: Killed in Action 18 april 1945, één week slechts heeft Bill de realiteit van de frontlinie ervaren.

Het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment geeft iets duidelijkheid van deze week.

Na de Rijnoversteek op 31 maart '45 verplaatst het regiment zich naar Nederlands grondgebied. Via o.a. Millingen en Lochem gaan ze richting Bornerbroek. (4 april '45) De confrontatie met de vijand bij Wierden zit er aan te komen. Voor de bevrijding van Wierden wordt zwaar gevochten.

De opmars gaat verder op Duits grondgebied. Esterwegen wordt bereikt op 11 april '45. Het Küstenkanaal wordt verkend en de volgende taak voor het regiment is, na de oversteek van het kanaal, de weg van Edewecht naar Friesoythe veilig te stellen. Ook bij de oversteek en het vormen van een bruggenhoofd aan de noordzijde van het kanaal krijgen de Algonquins veel slachtoffers te betreuren.

In de vroege uren van 17 april '45 wordt de noordoever bereikt en een bruggenhoofd gevormd. In de namiddag krijgen ze tegenaanvallen te verduren.

De D-compagnie houdt stand op het bruggenhoofd ten koste van veel doden en gewonden.

Eén van de gesneuvelden is luitenant William Edward O'Donnell.

Hij krijgt vooreerst een graf bij Friesoythe. Voor de gesneuvelden in de regio is hier een tijdelijke begraafplaats gemaakt.

107 tijdelijke graven

Een definitieve rustplaats krijgt hij op 9 maart '46 op de CWGC Canadese begraafplaats in Holten in plot 7, rij D, graf 14.

Toegekend worden hem:

de 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;

www.canada.ca/library-archives; wikipedia.wartimesproject.com; War Diary Algonquin Regiment, project '44.